

promillekørsel over 0,80 og for spirituskørsel. Da udtrykket »promillekørsel« efter lovændringen også omfatter kørsel i intervallet 0,51-0,80, lægger lovens ord også op hertil.

Det kan imidlertid ikke udledes af bemærkningerne til lovforslaget, *med hvilken styrke* gentagelsesvirkningen af en dom for promillekørsel i intervallet 0,51-0,80 skal slå igennem på en senere dom for promillekørsel eller spirituskørsel.

Hvis man i denne henseende ikke sonderer mellem promillekørsel under 0,51 og over 0,80, vil det kunne føre til resultater, der ikke harmonerer særlig godt med den markant mildere reaktion for promillekørsel i intervallet 0,51-0,80 set i forhold til andre tilfælde af spritkørsel.

Et eksempel kan illustrere dette:

Straffen for 5. gangs spritkørsel er efter praksis mindst 60 dages fængsel, uanset om der evt. er tale om promillekørsel (i intervallet 0,81-1,20) hver gang, og der sker frakendelse for bestandig.

En person, der er straffet 4 gange for promillekørsel i intervallet 0,51-0,80-kørsel skal efter bemærkningerne til lovforslaget straffes med 14 dages hæfte, og der sker ingen frakendelse, ej heller betinget.

Hvis vedkommende herefter (som 5. gangs kørsel) kører med en promille på 0,85, vil der alene ske betinget frakendelse, da de foregående kørsler ikke har ført til betinget frakendelse af førerretten, jf. nedenfor under 4). Men straffen vil – hvis der tillægges de tidligere domme den gentagelsesvirkning, som der tillægges promillekørsel over 0,8 – være fængsel i (mindst) 60 dage. Havde promillen ligget på 0,79, ville straffen have ligget på 14 dage, hvis man antager, at dette er maksimumstraffen, jf. under 1, og ellers formentlig 20 dages hæfte.

### 3) Forholdet til færdselslovens § 53, stk. 2

Det siges – korrekt – i bemærkningerne til lovforslaget, at efter bestemmelsen straffes for spirituskørsel, når der foreligger grove kørselsfejl ved kørsel i intervallet 0,81-1,20, og at det ikke er udelukket at anvende bestemmelsen i § 53, stk. 2, selv om promillen har været lavere end den nuværende grænse på 0,81. Herefter hedder det:

»Efter retspraksis stilles der imidlertid skærpede krav til årsagsforbindelsen mellem spiritusindtagelse og kørselsfejl, jo lavere promillen er, og domstolene dømmer kun i ganske særlige til-

fælde efter § 53, stk. 2, ved lavere promiller end 0,81.«

Herefter siges det, at § 53, stk. 2, forudsættes opretholdt med dets nuværende anvendelsesområde.

Det er fastslået ved Højesterets dom i U 1982 825, at en *kørselsfejl* kun kan bevirke, at et forhold bedømmes som spirituskørsel (i stedet for promillekørsel), hvis føreren »under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor«.

Udtalelsen i bemærkningerne om, at der i retspraksis stilles skærpede krav til årsagsforbindelsen mellem spiritusindtagelse og kørselsfejl, jo lavere promillen er, for at der kan dømmes for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 2, er næppe holdbar. Tidligere antog man ganske vist, at det skulle være godtgjort, at en kørselsfejl havde sammenhæng med tiltalt spiritusindtagelse, men i nyere landsretspraksis antages det, at det ikke er en betingelse for domfældelse efter færdselslovens § 53, stk. 2, at der godtgøres en sammenhæng mellem spiritusindtagelse og kørselsfejlen, jf. U 1996. 3 (V):

T, der kl. ca. 20.50 havde en promille, som kl. 21.36 udgjorde 1,02, havde med mindst 150 km/t påbegyndt overhaling af en personbil og en bus og; da der kom to modkørende personbiler, foretog en blokadeopbremsning på 125 meter, mens de modkørende måtte vige ud i rabatten. I byretten var T frifundet for spirituskørsel og alene straffet for promillekørsel og overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, § 21, stk. 2, nr. 1, og § 42, stk. 1, nr. 2, med en bøde på 6.000 kr. Der var endvidere alene sket betinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 og 2. Landsretten tiltrådte, at T havde tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerhed som anført i § 126, stk. 1, nr. 1. Herefter og under hensyn til den konstaterede promille fandtes tiltalte imidlertid også skyldig i spirituskørsel efter § 53, stk. 2, *idet det ikke kan anses for en betingelse herfor, at der påvises en vis sammenhæng mellem spiritusindtagelsen og kørselsfejlen*. Straffen fandtes passende, men førerretten frakendtes ubetinget i 1 år. (1 af de 6 voterende – der var tale om en domsmandssag – stemte for at stadfæste byrettens dom). I en note til dommen henvises til en dom afsagt af Vestre Landsret 2. maj 1995 (S-2054-94), hvori det bl.a. udtaltes: »Efter forarbejderne til den nugældende affattelse af færd-